

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Specjalność:

teologia kapłańska

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Filozofia człowieka

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 3

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII;

Koordynator sylabusu:

ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Filozofia człowieka](#) [na kierunku:] [teologia kapłańska](#) (T_ksd), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, II rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/e/3ECTS]: ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

Wykład wiosenno-letni jest przeznaczony dla studentów teologii - kandydatów do kapłaństwa.

Student powinien znać problematykę omawianą podczas wykładu z Filozofii Człowieka w semestrze zimowym.

Cele:

Po wysłuchaniu wykładu student powinien:

- 1) znać prezentowane koncepcje człowieka
- 2) umieć wskazać na zasadnicze podobieństwa i różnice między przedstawionymi koncepcjami człowieka
- 3) posiadać zdolność krytycznego ustosunkowania się do myśli antropologicznej zawartej we fragmentach dzieł filozoficznych, uwzględnionych w zestawie literatury obowiązkowej
- 4) dostrzec wpływ nowożytnej i współczesnej filozofii człowieka na rozwój współczesnej antropologii teologicznej.

Treści kształcenia:

W wykładzie wygłaszanym w semestrze letnim przedstawione są wybrane zagadnienia głównie nowożytnej i współczesnej filozofii człowieka. Wybór dokonany jest w ten sposób, by możliwe było uwypuklenie niektórych aspektów istnienia człowieka jako istoty dramatycznej. Najpierw omawiane jest zagadnienie materializacji bytu ludzkiego. Uwaga prowadzącego wykład zwrócona jest następnie na „życie” jako kategorię kluczową w próbie filozoficznego rozumienia człowieka. Kolejna część wykładu dotyczy krytyki pozytywistycznej koncepcji człowieka. Podjęta jest również kwestia znaczenia cielesności w kształtowaniu samoświadomości człowieka oraz związane z nią zagadnienie tzw. stadiów ludzkiej egzystencji.

Przedmiotem analiz jest wreszcie kwestia wolności ludzkiej w filozofii idealizmu niemieckiego i sprawa wglądu w naturę człowieka w tzw. filozofii odpowiedzialności XX wieku. Pytaniem wiodącym wykładu nie jest pytanie „Czym/kim jest człowiek?”, lecz głównie pytanie fenomenologiczne „Jak istnieje człowiek?”. 1) Obraz człowieka w marksizmie.

- 2) Człowiek w żywiole życia.
- 3) Krytyka pozytywistycznego obrazu człowieka.
- 4) Fenomenologia cielesności.
- 5) Stadia ludzkiej egzystencji.
- 6) Wolność człowieka w filozofii idealizmu niemieckiego.
- 7) Człowiek jako istota odpowiedzialna. 1) Obraz człowieka w marksizmie.
- 2) Człowiek w żywiole życia.
- 3) Krytyka pozytywistycznego obrazu człowieka.
- 4) Fenomenologia cielesności.
- 5) Stadia ludzkiej egzystencji.
- 6) Wolność człowieka w filozofii idealizmu niemieckiego.
- 7) Człowiek jako istota odpowiedzialna.

Efekty kształcenia:

Wiedza: 1) Student ma podstawową wiedzę o obecności idei antropologicznych w dziejach nowożytnej i współczesnej filozofii

2) rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji antropologicznej czasów nowożytnych i współczesnych w kształtowaniu dzisiejszej kultury teologicznej

Umiejętności: 1) wykrywa podstawowe zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych (antropologicznych) a procesami społecznymi i kulturalnymi

2) dobiera strategie argumentacyjne, na poziomie podstawowym konstruuje krytyczne argumenty pod adresem myśli omawianych filozofów

Kompetencje: 1) zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego

2) ma świadomość znaczenia antropologii filozoficznej dla procesu deszyfryzacji współczesnego myślenia o człowieku.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- 1) Wykład klasyczny.

2) Dyskusja na zakończenie wykładu.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

1) Na zakończenie wykładu egzamin ustny w sesji egzaminacyjnej.

Lektury podstawowe:

1) Bergson H., Ewolucja twórcza, tłum. F. Znaniecki, Warszawa 1957, s. 5–30.

2) Hegel G. W. F., Fenomenologia ducha, t. I, tłum. A. Landman, Warszawa 1963–1965, s. 208–248.

3) Kierkegaard S., Albo - albo, tłum. J. Iwaszkiewicz, Warszawa 1976, t. I, s. 420–440.

4) Lévinas E., Całość i nieskonczoność. Esej o zewnętrznosci, tłum. M. Kowalska, Warszawa 1998, s. 232–237.

5) Nietzsche F., Wola mocy, tłum. S. Frycz i K. Drzewiecki, Warszawa 1993 s. 5–30.

6) Tischner J., Polski kształt dialogu, Kraków 2002, rozdział II (Drogi i bezdroża marksizmu).

Lektury uzupełniające:

1) Czerniak S., Lorenz, Plessner, Habermas. Dylematy antropologiczne filozofii współczesnej, Wydawnictwo Rolewski 2002.

2) Tischner J., Myślenie w żywiole piękna, wyb. i opr. W. Bonowicz, Kraków 2005, Część druga.

Uwagi: